skønt hun, saa sandt, var Gry før Dag,
og Sejrens Frø blev saaet med *hendes* Nederlag.
Og vi har ærefulde Minder
om dem, som praktisk Vejen brød for Kvinder
til egne Hjem og ny Erhverv.
Om hver, som talte, frisk og djerv,
om hver, som Sagen rev fra Døgnets Snak,
om hver, som Slakker, der kan Sagen true,
udbrænder med sit Hjertes rene Lue.
Vi løfter hædrende mod dem vor Tak.
Til dem, vi varmt og blidt vor Tak frembære,
i hvis *Personlighed* for Kønnet ses en Ære.

— — —

Men har vi vundet nu den store Sejer,
saa lad os haabe, at bevidst vi ejer
den Kvindetroskabs ægte Marv,
fra Mor til Barn en hellig Arv,
som i sin Tavshed dog saa meget vejer,
at den kan løfte Fædrelandets Tarv
saa højt op over hver en snever Fold
(hvor kun det gælder om for *egen* Part at vinde)
som Danmarks frie, stolte Skjold
endnu er løftet højt op over hver en Fjende.

— — —

I skumhvid, grønblaa Skift
gaar Hav og Fjord og Bælt.
De melder om Bedrift
af Fredens, Krigens Helt.
De slutter ind, de danner Vej,
er Tumleplads for Dyst og Leg.
I Dagen lys, i Natten sort,
det Land, vi elsker, det er vort.
Danmark, Modersmaal i Fædrelandets Værn.

Købstad, teglrød, tæt,
Landsby, træomsust,
med Solkys, Regnskylstvæt,
hvor Stormen tidt har brust,
Arbejdstag og Tankens Glød,
Muld beredt for dagligt Brød,
I Dagen lys, i Natten sort
det Land, vi elsker, det er vort.
Danmark, Modersmaal i Fædrelandets Værn.

— — —

I denne Glædens Stund dog lever i vor Hu
ej ene Haab og Minder, men det alvorsfulde Nu.
Paa Alfarvej i Ufredstid er Folk og Land,
og derfor be'r den danske Kvinde, danske Mand:
Gud, i Tryghed og i Fare
Danmark Du bevare.

Umiddelbart efter Prologen var læst, sang Forsamlingen »Kongernes Konge«.

Dansk Kvindesamfunds Fremtidsarbejde

under sin nye § 1.

Indledning til Punkt 5 paa D. K.s Fællesmøde 1915.

Igaar vedtog vi Dansk Kvindesamfunds nye Par. 1, Flaget i vor Mastetop, der skal sige Verden, hvem vi er, og hvorhen vi styrer. Idag skal vi tale om, hvad vi kan foretage os for at gøre vort Flag respekteret paa alle Have og respekteret af os selv.

Dansk Kvindesamfunds nye Par. 1 deler sig efter tre Arbejdslinier, angivne henholdsvis i Stykkerne a, b, og c.

Stykke a lyder saaledes: *at udvikle og dygtiggøre Kvinderne til den fuldmyndige Borgers Ansvar og Arbejde.* Vejen her er tydelig afsttukken og ikke til at tage fejl af; den ligger lige i Forlængelsen af den Vej, D. K. har fulgt gennem 43 Aar. Før var Maalet: Valgretten, nu er Maalet: den rette Brug af Valgretten.

D. K. skal drage Omsorg for, at danske Kvinder faar den Oplysning, som gør dem i Stand til med Udbytte for sig selv og Samfundet at bruge deres Stemmeret, og — om de maatte have Lyst og Evne dertil — gøre Fyldest i kommunal eller politisk Virksomhed. Denne Oplysning kan meddeles paa forskellig Maade; f. Ex. ved en udbredt Foredragsvirksomhed. Men gode Foredragsholdere vokser ikke paa Træerne, og gode Foredrag skal betales og betales godt. Enhver Arbejder er sin Løn værd, enten han er en Haandens eller en Aandens Arbejder. Det Princip skylder vi os selv overalt at hævde. Vor Foredragsvirksomhed vil komme til at koste os adskilligt, og ikke alle Kredse har lige let ved at skaffe Penge. Fælleskassen maa lette dem Byrden; men en tom Fælleskasse kan ingen Hjælp yde, derfor maa vi være rede til at styrke vor Fælleskasse, vor Finanshovedkasse. Naar den ikke i Øjeblikket ser sig i Stand til at yde de svage Kredse den Hjælp, de tiltrænger, saa er det fordi D. K. hidtil har udbudt Kvindesagen adskilligt under Indkøbspris, ganske som den Brygger, Kierkegaard fortæller om, som falbød sit Øl en Ski'ling under Indkøbspris pr. Flaske, fordi, som han sagde, »det er Mængden af Kunderne, som gør det.« Manden gik selvfølgelig fallit, og det samme vil D. K. gøre og Kvindesagen med, om vi bærer os ad som Bryggeren. Men dette staar ikke paa Dagsordenen i Aar, det tales vi maaske nærmere ved om til næste Aar.

At skaffe de passende Foredragsholdere tilveje, bliver naturligvis for det meste Fællesstyrelsens Sag, men vi kan ikke hertil undvære Medlemmernes Hjælp. Hvert Medlem i D. K. maa prøve sig selv, om der ikke i hende skulde slumre Emnet til en Foredragsholder, og hun maa prøve sine Omgivelser, om der ikke muligblandt dem skulde findes et brugbart Emne. Jeg er saa temmelig sikker paa, at der blandt de tilstedeværende Tillidsmænd sidder mere end én med Foredragsholderens Marshalsstav skjult i sin Tornyster. — En anden Form for at skaffe Kvinder den Udvikling og Oplysning, som den fuldmyndige Borgers Ansvar kræver, er Diskussionsmøder; derfor raader jeg Kredsene til at gøre deres Medlemsmøder til Diskussionsmøder, helst uden fremmed Indleder, for at uøvede Medlemmer ikke skal ængste